

A Fővárosi Ítéltábla a Szabó Balázs Gábor Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a dr. ... jogtanácsos által képviselt alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 8. napján kelt 36.G.42.356/2015/6. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásában meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

A felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 11.200 (tizenegyezer-kettőszáz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperessel 2007. április 26. napján kötött kölcsönszerződése nem jött létre a régi Ptk. 205. § (2) bekezdése és 523. § (1) bekezdése alapján. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.900 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt 76.700 forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli. Határozata indoklásában tényként rögzítette, hogy a felperes mint adós 2007. április 26-án fix törlesztőrészletű, változó futamidejű, deviza alapú kölcsönszerződést kötött az alperessel mint finanszírozóval, aki vállalta, hogy 1.278.000 forint kölcsönt nyújt a részére. Jogi indoklásában kifejtette, hogy a szerződésben a felek rögzítették a kölcsön összegét, visszafizetésének idejét és módját, erre tekintettel a keresetet nem találta alaposnak. A perköltség körében a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a teljes egészében pernyertes alperes részére járó jogtanácsosi munkadíjat az 1.278.000 forint összegű pertárgyértékre és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésére figyelemmel 63.900 forintban állapította meg. Rögzítette, hogy a felperes teljes személyes költségmentessége folytán le nem rótt 76.700 forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Az ítéletnek a perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte elsődlegesen annak megváltoztatását és a nem meghatározható pertárgyérték szerinti

perköltség – 17.500 forint – és illeték – 21.000 forint – megállapítását, másodlagosan a perköltség megállapítása körében az elsőfokú bíróság új eljárásra és ennek során új határozat hozatalára utasítását. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdését, valamint az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) és (3) bekezdését és ezért tévesen állapította meg mind az államnak fizetendő illetéket, mind az alperesnek fizetendő perköltséget. Kifejtette, hogy kereseti kérelme azon a jogi tényállításon alapult, hogy nem jött létre szerződés, mert lényeges kérdésekben, így a kölcsön összegében nem volt konszenzus a felek között, ezért a pertárgy értéke nem meghatározható. Ezt követően a szerződés létre nem jöttéhez kapcsolódó álláspontját részletezte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett a per fő tárgya tekintetében hozott rendelkezése, ezt az ítéltábla a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján nem érintette.

Az ítéltábla a felperes fellebbezését a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el. A jogorvoslati kérelem tartalmára tekintettel kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgyérték alapján az illetéket és a jogi képviselő munkadíját helyesen állapította-e meg. E körben megállapította, hogy az elsőfokú bíróság döntése helyes, annak jogi indokai megalapozottak.

A felperes alaptalanul hivatkozott a fellebbezésében arra, hogy a kölcsönszerződés létre nem jöttére irányuló kereset esetén a pertárgy értéke az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja értelmében meg nem határozható, azaz 600.000 forint összegű. A perbeli esetben a 2007. április 26. napján kelt kölcsönszerződés tanúsága szerint a felek a kölcsön összegét 1.278.000 forintban határozták meg. A Pp. 24. § (1) bekezdése alapján a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke az irányadó. A Kúria 5/2013. számú Polgári Jogegységi határozatának 2.a. pontja szerint a per tárgyának értékét – főszabályként – kizárólag a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló perekben a szerződésben kikötött szolgáltatásért járó ellenszolgáltatás értéke alapján kell meghatározni, azaz a Pp. 24. § (1) bekezdése szerint, ami a szerződés létre nem jöttének megállapítása iránti kereset esetén is irányadó.

Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a per tárgyának értékét helyesen határozta meg 1.278.000 forintban, amelynek alapulvételével helytállóan döntött az illetékről és az alperesi jogi képviselő munkadíjáról.

Az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján az illeték mértéke peres eljárásban a pertárgy értékének, a perbeli esetben 1.278.000 forintnak a 6%-a, azaz 76.700 forint. Ezt a felperes személyes költségmentessége folytán az állam viseli. Csak utal rá az ítéltábla, hogy a felperes alaptalanul hivatkozott arra is, hogy meg nem állapítható pertárgy érték esetében az illeték összege 21.000 forint. Az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja alapján ugyanis az illeték számításának alapja törvényszék előtt első fokon indult peres eljárásban 600.000 forint lenne, ebben az esetben pedig az illeték összege 36.000 forint.

A felperes az alperes jogtanácsosi munkadíjból álló perköltségét 17.500 forintra kérte leszállítani.

A Pp. 67. §-ának (2) bekezdése értelmében a perben a gazdálkodó szervezet jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg. Az irányadó joggyakorlat szerint a hivatásszerűen jogi képvisellet ellátó jogtanácsost az ügyvéd részére járó díjszabással azonos összegű munkadíj illeti meg, amennyiben a képvisellet munkaviszony, illetőleg tagsági viszony keretében látja el.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése értelmében, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képvisellet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésekben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A (2) bekezdés a) pontja szerint a polgári perben az elsőfokú bírósági eljárásban az ügyvéd munkadíjának a pereszes felet terhelő összege a 10.000.000 forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a pertárgyérték 5 %-a, de legalább 10.000 forint. A (6) bekezdés alapján a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A jogtanácsosi munkadíj megállapítása során az elsőfokú bíróság a helyesen meghatározott pertárgy értékéből indult ki. A felperes a fellebbezésében maga sem adott elő egyéb olyan körülményt, ami a díj mérséklését indokolná. Így az ítéletábra csak utal arra, hogy a jogtanácsosi munkadíj nem eltúlzott. A felterjesztett iratokból megállapítható ugyanis, hogy a perbeli esetben az alperes jogi képviselője a felperes 2014. június 18. napján tett keresetmódosítására 11 oldalas érdemi ellenkérelmet és (4/A/1. szám alatt) 15 oldalas, valamint (6/A/1. szám alatt) 13 oldalban összefoglalt érdemi ellenkérelem kiegészítést terjesztett elő. Ezt meghaladóan az ügyben tartott valamennyi tárgyaláson (2015. november 6. napján és 2016. január 8. napján) megjelent.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján – a fellebbezésre tekintettel kiegészített indokolással – helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, de az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, ezért arról az ítéletábrának nem kellett rendelkezni. A felperes személyes költségmentesség folytán le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján.

Budapest, 2016. év november hó 9. napján

. Sándor Ottó s.k.
a tanács elnöke

dr. Ócsai Beatrix s.k.
előadó bíró

. Balsai Csaba Zoltán s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő